

“दक्षिणी भारतः श्रेष्ठचञ्चुषो बलवद्भनः॥”) चञ्चुष्या, स्त्री, (चञ्चुष्य+टाप् ।) कुलत्थिका । सुभगा । इति मेदिनी । ये । ८२ ॥ अजगद्भौ । श्रेष्ठरग्यकुलत्थिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ चञ्च, न घातने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (खां-परं-सकं-सेट् ।) न, चञ्चोति । इति दुर्गादासः ॥ चञ्चुरं, स्त्री, (चकति लट्प्रत्ययेन । चक+उरच् । इदित्वाभुम् ।) यानमात्रम् । तत्पर्यायः । घोरणम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ चञ्चुरः, पुं, (चञ्चते लट्प्रत्ययेन । चक+उरच् । इदित्वाभुम् ।) रयः । उच्चः । इति मेदिनी । रे । १५३ ॥ चङ्गमणं, स्त्री, (पुनःपुनरतिशयेन वा क्राव्यतीति । चङ्गम+भावे ल्युट् ।) पुनःपुनर्मणम् । (यथा, भागवते । ३ । २१ । ५० । “नूनं चङ्गमणं देव । सतां संरक्षणाय ते । वधाय चासतां यत्नं हरेः शक्तिर्हि पालिनी॥”) अतिशयभ्रमणम् । इति आकरणम् ॥ (यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने १६ अध्याये । “स्थानासनं चङ्गमणं यानयानातिभाषणम्॥”) अनतिदेहपीडाकारकचङ्गमणस्य गुणाः । आयुर्वलमेधावीन्द्रियशुद्धिकारिलम् । सदोपानद्रहितपादचङ्गमणदोषाः । अनारोग्यत्वम् । अनायुष्यत्वम् । इन्द्रियदृष्टिनाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ चङ्गः, चि, प्रीमनः । दचः । इति मेदिनी । गे । ७ ॥ (पुं, राजमन्त्रविशेषः । यथा, राजतरङ्गिण्याम् । “अन्तरङ्गाच्च चङ्गाद्या येभूयस्तत्र मन्त्रिणः । तेः स्त्रीवदासितन्तूणां जस्तेः प्रस्त्रान्वितैरपि॥”) चञ्चुष्या, स्त्री, (चि+बाहुलकात् ङः । चं उप-चोयमानं अखवत् फलं अस्याः ततो निपातनात् साधुः ।) फललताविशेषः । चिचिडा इति भाषा । तत्पर्यायः । वैष्णुकूलः २ श्वेत-राजी ३ दृष्टफलः । अस्या गुणः । पटोल-गुणात् किञ्चिन्न्यूनत्वम् । विशेषात् प्रीतिगो-हितत्वम् । इति मदनविनोदः ॥ चञ्चुपुटः, पुं, (चञ्चत् गुरुलघूनां लयविशेषाणां पुटं दृढं यञ् ।) तालप्रभेदः । यथा,— “ताले चञ्चुपुटे ज्ञेयं गुरुदृढं लघु झुतम् ॥” इति सङ्गीतदामोदरः ॥ चञ्चुपुटोऽपि कुञ्चिन् पाठः ॥ चञ्चरी, स्त्री, पुं, (चञ्च्यते पुनः पुनरतिशयेन वा चरति आस्यतीति । चर+यङ् लुक् ततो टक् टित्वात् डीप् च ।) भ्रमरी । यथा,— “करी वरी भरीति चैदृशं सरी सरीति काम् । स्थिरी चरी करोति चैत्र चञ्चुरीति चञ्चरी॥” इत्यद्भटः ॥ चञ्चरीकः, पुं, (चरति पुनःपुनरिति “फर्क-रौकादयश्च॥” उणां । ४ । २० । इति यङ् लुगन्ते साधुः ।) भ्रमरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ चञ्चलं, त्रि, (चञ्चं गतिं लातीति । ला+कः ।) अस्थिरम् । (यथा, हरिवंशे । ६४ । ७ । “शयं यत्सान् पालयन्तौ प्राभमानौ मद्यावनम् ।

चञ्च्यन्तौ रमन्तौ स किशोराविव चञ्चलौ॥”) तत्पर्यायः । चलनम् २ कम्पनम् ३ कम्पम् ४ चलम् ५ लोलम् ६ चलाचलम् ७ तरलम् ८ पारिव्रजम् ९ परिप्लवम् १० । इत्यमरः । ३ । १७५ ॥ चपलम् ११ चटुलम् १२ । इति तट्टीका ॥ वायौ पुं । इति मेदिनी । ले । ६० ॥ चञ्चला, स्त्री, (चञ्चं लाति । ला+कः टाप् च ।) यद्वा चञ्चलं चाञ्चलं अस्थ्यस्याः इति अच् ।) लक्ष्मीः । विद्युत् । इति मेदिनी । ले । ६० ॥ पिप्पली । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (वर्णवृत्त-विशेषः । यथा, शब्दार्थचिन्तामणिः । “तूयंतालपञ्चिराजमेरुहारनायकेन । चामरध्वजेन चापि मण्डिता सुवर्णकेन । वर्णितातिसुन्दरेण पद्मगेन्द्रपङ्कजेन । चञ्चला चकोरचारुलोचने सुमङ्गलेन॥”) चञ्चा, स्त्री, (चञ्च+अच्+टाप् ।) नलनिर्मिता । चाञ्च इति भाषा । (चञ्चेव मनुष्यः । इति इवार्थे कन् ततः “लुम्नगुथे” ५ । ३ । ६८ । इति कनो लुप् ।) दण्डनिर्मितपूरुषः । इति मेदिनी । चे । ५ ॥ चञ्चुः, पुं, (चञ्च+बाहुलकात् उः ।) गोना-डौचः । स तु नाडीचञ्चाकः । एरखटचः । इति मेदिनी । चे । ५ ॥ गृगः । इति शब्द-रत्नावली ॥ रक्तैरखः । ह्रद्रचञ्चुटचः । इति राजनिर्घण्टः ॥ चञ्चुः, स्त्री, (चञ्चति प्राप्नोति गृह्णाति भक्ष्यमनवा ।) पञ्चिणामोष्ठः । पाखिर ठोट् इति भाषा । (यथा, चातकाशके । ६ । [जानीमहे “भातञ्चातक । पातकं किमपि ते सम्यङ् न यत्तेऽस्मिन् प्रतन्ति चञ्चुपुटके द्वित्राः पयो-विन्दवः॥”) तत्पर्यायः । चोटिः २ । इत्यमरः । २ । ५ । ३६ ॥ चञ्चूः ३ चोटौ ४ चञ्चुका ५ । इति शब्दरत्ना-वली ॥ खपाटिका ६ । इति हेमचन्द्रः ॥ पञ्च-शाकविशेषः । तत्पर्यायः । विजला २ चञ्चूः ३ कलभी ४ चौरपत्रिका ५ चञ्चुरः ६ चञ्चुपत्रः ७ सुशाकः ८ चैत्रसम्भवः ९ अस्या गुणाः । मधु-रत्वम् । तीक्ष्णत्वम् । कषायत्वम् । मलशोधन-त्वम् । गुल्मोदरविषवाण्यहणीनाशित्वम् ॥ “चिञ्चञ्चुचिञ्चुकी च दीर्घपञ्चा सतिक्तिका । चञ्चुः शीता सरा रुन्धा स्वाद्वी दीपचयापहा । धातुपुष्टकरी वन्धा मेध्या पिच्छिलिका स्मृता ॥” इति भावप्रकाशः ॥ तस्या बीजस्य गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । गुल्मशूलोदररोगविषलघ्दीपककृत्स्नकुलनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यवहारोऽस्य यथा, “आमे परिणते यस्तु विवन्ममसि सन्ति । सग्लपिच्छमल्लाप्यं बहुशः संप्रधाहिकम् ॥ तं जलकानां यवेण वदराणामथापि वा । उपोदकायाः क्षीरिण्या यवान्या वास्तुकस्य वा ॥ सुवर्चलायाश्चोन्वा प्राकनायलगुजस्य वा ॥” इति चरके चिकित्सास्थाने दशमेऽध्याये ॥)

चञ्चुका, स्त्री, (चञ्चु+स्वार्थे कन् टाप् च ।) चञ्चुः । पञ्चिणामोष्ठः । इति शब्दरत्नावली ॥ चञ्चुपत्रः, पुं, (चञ्चाकारं पत्रमस्य ) चञ्चुशाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ चञ्चुभृत्, पुं, स्त्री, (चञ्चुं विभर्त्तति । भृ+क्विप् ।) पक्षी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ चञ्चुमान्, [तुं] पुं, स्त्री, (चञ्चुरस्यस्येति । निद-योगे मनुप् ।) पक्षी । इति हारावली ॥ चञ्चुरः, पुं, (चञ्चति चञ्चुवदाकृतिं गच्छतीति । चञ्च गतो+बाहुलकात् उरच् ।) चञ्चुशाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (दचः । यथा, काशी-खण्डे । १० । ४६ । “विज्ञाताखिलशास्त्रार्थो लौकिकाचारचञ्चुरः । कदाचिच्चिन्तयामास हृदिध्यात्वा महेश्वरम् ॥”) चञ्चुसूचिः, पुं, (चञ्चुः सूचिरिव यस्य ।) कार-खवपक्षी । तत्पर्यायः । सुयष्टः २ पीततुष्टः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः । मरुलः ४ चञ्चुसूचिकः ५ । इति हेमचन्द्रः । ४ । ४०७ ॥ चञ्चुसूचिकः, पुं, स्त्री, (चञ्चुसूचि+स्वार्थे कन् यद्वा चञ्चुः सूचिरिव यस्य इति कप् ।) चञ्चुसूचि-पक्षी । इति हेमचन्द्रः । ४ । ४०७ ॥ चञ्चुः, स्त्री, (चञ्चु+“ऊङुतः” ४ । १ । ६६ । इत्यस्य “अप्राणिजातेचारुज्वादीनामुप-संख्यानम् ॥” इति वार्त्तिकोक्ता ऊङ् ।) चञ्चुः । इति हेमचन्द्रः ॥ चट, भेदे । इति कविकल्पद्रुमः । (भां-परं-सकं-सेट् ।) चटति । इति दुर्गादासः ॥ चट, क वधे । भेदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-परं-सकं-सेट् ।) क, चाटयति । इति दुर्गा-दासः ॥ चटकः, पुं, (चटति भिनत्ति धान्यादिकं चञ्चुपुटेनेति । चट भेदे+“नन्दिग्रहीति” ३ । १ । १३४ । इति पचादिनादच् ततः स्वार्थे कन् ।) पञ्चि-विशेषः । चटा इति भाषा ॥ (यथा, देवी-भागवते । १ । ४ । ८ । “वीक्ष्य प्रेमाद्भुतं तच्च बाणे चटकयोस्तदा । आसञ्चिन्तातुरः कामं मनसा समचिन्तयत् ॥”) तत्पर्यायः । कलविङ्कः २ । इत्यमरः । २ । ५ । १८ ॥ चित्रपृष्ठः ३ गृहनीडः ४ उवायणः ५ । इति हारावली ॥ कातुकः ६ नीलकण्ठकः ७ काल-कण्ठकः ८ कामचारी ९ । इति जटाधरः ॥ कलाविकलः १० । इति शब्दरत्नावली ॥ तस्मांस-गुणाः । शीतत्वम् । लघुत्वम् । शुक्रबलप्रदत्वम् । तद्विचारयचटकं तत् क्रयं लघु पथ्यहम् ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥ (“चटकाः शृङ्गलाः स्निग्धा वातघ्नाः शुक्रलाः परम् । गुरुष्णस्निग्धमधुरा वर्माश्चातो यथोत्तरम् ॥” इति वाभटे सूत्रस्थाने षष्ठेऽध्याये ॥ “चटका मधुराः स्निग्धा बलशुक्रनिवर्धनाः । सन्निपातप्रशमनाः शमभा मारुतस्य च ॥” इति चरके सूत्रस्थाने २७ अध्याये ॥)